

ΚΡΑΤΥΛΟΣ

[ἢ περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος, λογικός].

ΤΑ ΤΟΥΤ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ
ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ, ΚΡΑΤΥΛΟΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

St. I
p. 383

I. ΕΡΜ. Βούλει οὖν καὶ Σωκράτει τῶδε ἀνακοι-
νωσώμεθα τὸν λόγον;

ΚΡ. Εἴ σοι δοκεῖ.

ΕΡΜ. Κρατύλος φησὶν ὅδε, ὦ Σώκρατες, ὀνόματος
ὀρθότητα εἶναι ἐκάστῳ τῶν ὄντων φύσει πεφυκυῖαν,
καὶ οὐ τοῦτο εἶναι ὄνομα ὃ ἂν τινες ξυνθέμενοι καλεῖν
καλῶσι, τῆς αὐτῶν φωνῆς μόριον ἐπιφθεγγόμενοι,
ἀλλὰ ὀρθότητά τινα τῶν ὀνομάτων πεφυκέναί καὶ
Ἑλλησι καὶ | βαρβάροις τὴν αὐτὴν ἄπασιν. ἐρωτῶ οὖν B
αὐτὸν ἐγώ, εἰ αὐτῷ [πότερον] Κρατύλος τῇ ἀληθείᾳ
ὄνομα [ἐστὶν ἢ οὐ]. ὃ δὲ ὁμολογεῖ [αὐτῷ γε τοῦτο
ὄνομα εἶναι]. 'τί δὲ Σωκράτει;' ἔφην. 'Σωκράτης,'
ἢ δ' ὅς. 'οὐκοῦν καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις πᾶσιν,
ὅπερ καλοῦμεν ὄνομα ἕκαστον, τοῦτό ἐστιν ἐκάστῳ
ὄνομα;' ὃ δέ. 'οὐκουν σοί γε,' ἢ δ' ὅς, 'ὄνομα Ἑρμο-
γένης, οὐδὲ ἂν πάντες καλῶσιν ἄνθρωποι.' καὶ ἐμοῦ
ἐρωτῶντος καὶ προθυμουμένου εἰδέναί ὅτι ποτὲ λέγει,
| οὔτε ἀποσαφεῖ οὐδὲν εἰρωνεύεταιί τε πρός με, προσ- 384
ποιούμενός τι αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ διανοεῖσθαι ὡς εἰδῶς
περὶ αὐτοῦ, ὃ εἰ βούλοιτο σαφῶς εἰπεῖν, ποιήσειεν ἂν